

er saa heldigt stillede, at de falder ind under Begrebet Velhavere, nu at vise, at der i Virkeligheden ligger noget bag ved al den Tale om, at de vil ofre og med Glæde vil ofre noget for at faa en Del af vort gamle Land tilbage, vise det ved at tegne dette Statslaan og ogsaa ved ikke at være modvillige til at betale de Skatter, som er nødvendige, ikke blot til Fremme af et godt Samarbejde med den Del af Sønderjylland, der kommer tilbage, men ogsaa til Fremme af saadanne nødvendige Foranstaltninger som Anlæg af Jernbaner og muligvis Kanaler og Skoler o. s. v. Jeg haaber og vil indtil videre have Lov til at tro, at Modstanden mod Skattelovene denne Gang ikke vil være saa stor fra deres Side, der ellers plejer at komme med Modstand, og heller ikke vil være saa alvorligt ment, dels fordi jeg tror paa deres sande Patriotisme, og dels fordi de ikke vil bære Skylden for, at Tjenestemændene ikke faar de Lønninger, som de ønsker og attraar, og som de ogsaa efter min Mening har berettiget Krav paa, og det vil de være Skyld i, hvis ikke de gaar med til at skaffe Penge til Tjenestemændenes Lønninger ad de Veje, som Folketinget nu kan blive enige om.

Med Hensyn til Forslaget til Lov om Særafgift til Staten af Lystfartøjer og Told paa saadanne skal jeg sige, at det er vel ikke ret mange almindelige Arbejdere, der har Lystfartøjer, men der findes dog nogle. Jeg mindes, at jeg som ung Mand, før jeg rejste ud, hver Søndag gjorde en Tur sammen med Kammerater, og det var en overordentlig god og billig Fornøjelse. Jeg forstaar ikke, at man skal behøve at gaa saa langt ned med denne Afgift, som Finansministeren har gjort. Hvis dette Forslag med de 2 000 Kr. havde været stillet før Krigen, kunde man maaske have sagt, at det ramte den rette Grænse (*Finansministeren*: Det kan vi forhandle om). Det glæder mig at høre. I øvrigt maa jeg i al Almindelighed sige, som jeg har sagt før her i Tinget, at jeg er ingen Ven af de saakaldte Luksusskatter, som man finder paa snart det ene og snart det andet. Jeg tror ikke, de har den rette Virkning, men at de, hvis det er muligt, paa en eller anden Maade væltes over paa dem, som staar nederst i Indtægt. Derfor tillægger jeg dem ikke selv stor Betydning, men jeg erkender, at det i Øjeblikket gælder om for Finansministeren at skaffe Penge til Statskassen, og naar han ikke tror, den Vej er farbar,

som Socialdemokraterne anbefaler, nemlig udelukkende at paalægge direkte Skatter, saa kan jeg forstaa, at man tyer ogsaa til Skat paa Lystfartøjer, og om Satsene kan vi altsaa forhandle. Kan vi blive enige om at sætte Grænsen lidt højere end til 2 000 Kr., skal jeg heller ikke have noget mod denne Skat.

Hvad angaar Forslaget om Særafgift til Staten af Motorkøretøjer, har vi jo en Lov om Afgift paa saadanne, som Ministeren i sine Bemærkninger til Lovforslaget ogsaa gør opmærksom paa. Det var vel i og for sig rigtigt, at denne Skat tilfaldt Kommunerne med en langt større Andel, end Tilfældet er, for det er jo Kommunernes Veje, det gaar ud over. Men jeg synes, man er gaaet lovlig vidt med Skatten, naar man ogsaa lægger den paa Nyttekøretøjer, Lastautomobiler, Vareautomobiler, Motorcykler, i det hele taget paa alle Motorkøretøjer uden Undtagelse. Der er jo mange Motorcykler, som benyttes i Erhvervsøjemed af Læger, Dyrlæger, Lærere, Forretningsfolk af forskellig Art, Handelsrejsende o. s. v., og det er vel heller ikke udelukket, at der allerede nu i de store Byer findes mindre bemidlede Folk og Arbejdere og senere vil blive endnu flere, som, for at komme til at bo nogenlunde billigt, maa længere bort fra Byen og kan have Fordel af at benytte Motorcykle. Jeg synes ikke, de burde beskattes. Vel er jeg lige saa stor en Modstander som den højtærede Finansminister af de hensynsløse Motorcyklister, og det harmer ogsaa mig at se Folk køre hensynsløst paa Københavns Gader og paa de Veje, der støder op til Hovedstaden, med Fare for deres eget Liv — naa, det bliver deres egen Sag —, men ogsaa til Fare for andre Menneskers Liv og Lemmer. Men jeg tror ikke, at en Afgift af 150 Kr. vil bidrage til, at den Slags Ting formindskes. Folk, der holder Motorcykler og maa betale 150 Kr. derfor, bliver ikke mindre hensynsløse af den Grund. Jeg synes heller ikke, at Lastautomobiler og Vareautomobiler skulde behæftes med Skat. Lad gaa med Luksusautomobiler, endskønt jeg overfor denne Skat kan gøre de samme Betragtninger gældende som overfor al anden Luksusbeskatning, at det er noget, hvorved det ser ud, som det er de velhavende, der betaler alt, hvad vi skal have, og til syvende og sidst er det dog kun en Bagatel i Forhold til, hvad de raader over. Det kan oven i Købet godt være, at naar Skatten bliver sat op til 600 Kr., vil ikke alene